

Forber og de dertil førende Veje; om Forbudet skal Holstimesteren altid indhente det veterincære Sundhedsraads Betænkning, og dette skal saa vidt muligt ske, forinden Forbudet udfædtes.

§ 11.

Med Hensyn til Tuberkulose hos Kvæg, (derunder ogsaa Kvægets Overtuberkulose) og hos Svin, gøres det Ejerens eller den, som paa hans Vegne fører Tilsyn med Dyrene, til Pligt:

- ikke at lade Dyr, der, øjensynlig lide af Tuberkulose, føre paa Markeder, til Dyrskuer, paa fremmede eller fælles Græsgange, i fremmede Stalde eller andre Samlingssteder for Kreaturer til Udsørsel eller i andet Djiemed, ej heller at afhænde saadanne Dyr undtagen til Slagtning;
- ikke at afhænde eller at bruge til Mennekesføde, Rødet af Dyr, der, øjensynlig ere angrebne af Tuberkulose, medmindre det slagtede Dyr med dets Indvolde forinden er undersøgt af en Dyrlæge, og det ved hans Attest godtgøres, at Rødet kan bruges paa denne Maade;
- ikke at afhænde Mælken af Kvær, der lide af Overtuberkulose, ej heller at anvende den til Mennekesføde eller til Tilvirkning af Levnedsmidler og kun at bruge den i kogt Tilstand til Kreatursføde.

§ 12.

Amtmanden har at foranstalte, at der ved de Heste- og Kvægmarkeder samt Dyrskuer, der afholdes i Amtet, er en Dyrlæge til Stede for paa det offentlige Vegne at føre Tilsyn med, hvorvidt noget af de der samlede Husdyr maatte være angrebet af nogen smitsom Sygdom (§§ 2 og 10) eller øjensynlig lide af Tuberkulose (§ 11), ligesom han ogsaa kan paabyde, at Kreaturer, der sættes paa fælles Græsgang, forinden undersøges af en Dyrlæge. Amtmanden skal derhos være bemyndiget til, naar han dertil finder Anledning, at lade foretage Desinfektion af offentlige Rejsestalde og lignende Opholds- og Samlingssteder for Husdyr andetsteds fra, samt til, naar Fare for Udbredelse af nogen ondartet smitsom Sygdom skønnes at være til Stede, ved en Dyrlæge at lade foretage en almindelig Undersøgelse af alle Husdyr af en vis Art i saa stor en Del af Amtet, som det findes nødvendigt.

Naar Fare for Udbredelse af nogen ondartet smitsom Sygdom skønnes at være til Stede, kan Indenrigsministeren paabyde Dyrlægetilsyn med Svineslagterier, Andels- og Fællesmejerier, der drive Svinehold, Stalde, der af Kreaturhandlere bruges til Opstaldning af Kreaturer, eller andre Næringsbrug, der i særlig Grad frembyde Fare for Smitte de med Dyrlægetilsynet forbundne Udgifter udredes af Statskassen.

§ 13.

Paa Bosspladser for Affald eller under lignende Forhold, hvor Svinedifteritis kan befrygtes let at ville finde Udbredelse, skal Indenrigsministeren være bemyndiget til, efter Forhandling med det veterincære Sundhedsraad, at forbyde Svinehold samt enhver Anvendelse af de dertil benyttede Bygninger. Kun hvor Svineholdet alst bestod ved denne Løps-Strafftræden, tilstaaes der Erstatning for det ved Forbudet forvaldte Tab. Erstatningen, der udredes af Statskassen, ydes derhos kun til private og for det direkte Tab. Fremdeles skal Indenrigsministeren, naar der ikke findes Anledning til at bringe den nysnævnte Foranstaltning i Anvendelse, kunne paabyde de til Forhindring af Sygdom-